

XVII. PHẪM TƯỚNG BẤT THỐI

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Chúng con nên dùng tướng trạng nào để biết Đại Bồ-tát Bất thối chuyển?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát có thể như thật biết hoặc địa vị phàm phu, hoặc địa vị Thanh văn, hoặc địa vị Độc giác, hoặc địa vị Bồ-tát, hoặc địa vị Như Lai. Các địa vị như vậy tuy nói có khác nhưng trong tánh chơn như của các pháp không đối khác, không phân biệt, đều không có hai, không hai phần. Đại Bồ-tát đó tuy thật ngộ nhập chơn như của các pháp, cũng thật an trụ chơn như của các pháp nhưng không có sự phân biệt, vì lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Đại Bồ-tát này đã thật ngộ nhập chơn như của các pháp, mặc dù nghe chơn như cùng tất cả pháp không hai, không khác nhưng không nghi ngờ, vướng mắc.

Đại Bồ-tát đó đã thật an trụ vào chơn như của các pháp; ra khỏi chơn như rồi, tuy nghe các pháp có nhiều tướng loại khác nhau nhưng ở trong ấy không có sự chấp trước, cũng không nghi ngờ, vướng mắc và không nghĩ như vậy: Việc này như thật, việc này không như thật. Mặc dù không nghĩ như vậy nhưng đối với các pháp có thể biết như thật.

Đại Bồ-tát này không bao giờ phát ra lời nói vu vơ. Tất cả những gì họ nói đều đưa đến lợi ích, nếu không có lợi ích thì họ không bao giờ nói. Đại Bồ-tát này không bao giờ xét thấy sự hay dở, tốt xấu của người khác, thuyết cho họ một cách bình đẳng, thương xót. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các tướng như vậy thì nhất định đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Nay Thiện Hiện! Tất cả các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển không bao giờ muốn thấy hình tướng ngôn từ của những ngoại đạo, Sa-môn, Bà-la-môn v.v... Các Sa-môn, Bà-la-môn v.v... đó đối với pháp sở tri mà thật biết, thật thấy, hoặc có thể trình bày pháp môn chánh kiến, điều này không thể xảy ra. Đại Bồ-tát này không bao giờ lễ kính các thiên thần khác, như các ngoại đạo của thế gian đã thờ phụng, cũng không bao giờ đem các vòng hoa, các thứ hương bột, y phục, ngọc báu, tràng phan, bảo cái, âm nhạc, đèn sáng v.v... để cúng dường

thiên thân và các ngoại đạo. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển không rơi vào các nẻo ác, không làm thân người nữ, cũng không sanh nơi dòng họ thấp hèn; ngoại trừ vì muốn độ thoát những loại hữu tình đó nên hiện sanh cùng loài để dùng phương tiện hóa độ.

Đại Bồ-tát này thường ưa thọ mười thiện nghiệp đạo. Tự thân xa lìa sự sát hại chúng sanh cho đến tà kiến, khuyên người khác xa lìa sự sát hại chúng sanh cho đến tà kiến. Tự thọ và hành mười thiện nghiệp đạo, khuyên người khác thọ và hành mười thiện nghiệp đạo, chỉ bày, thể hiện, khuyến khích, khen ngợi, vui mừng, giáo hóa hữu tình làm cho họ được vững bền.

Đại Bồ-tát ấy cho đến trong mộng cũng chẳng thấy làm mười ác nghiệp đạo, cũng chẳng hiện khởi tâm ác bất thiện; cho đến trong mộng cũng thường thọ học mười thiện nghiệp đạo. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Các thứ kinh điển mà tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển thọ trì, tư duy, đọc tụng được thông suốt đều vì lợi ích an vui cho tất cả hữu tình. Các vị ấy thường suy nghĩ: Ta đem pháp này vì các hữu tình giảng nói, chỉ bày, sẽ làm cho tất cả phát nguyện được viên mãn. Và đem căn lành pháp thí này ban cho các hữu tình một cách bình đẳng, cùng nhau hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển đối với pháp môn thâm sâu đức Phật đã dạy, không bao giờ sanh tâm nghi ngờ, do dự, cũng không mê muội mà hoan hỷ tín thọ. Những điều nói ra đều vì lợi ích, biết lượng mà nói những ngôn từ hòa nhã, thức ngữ đều được nhẹ nhàng, không phát sanh phiền não, ra vào đến đi tâm luôn tỉnh thức, luôn luôn an trụ nơi chánh niệm, chánh tri. Đi đứng nằm ngồi với hành động có oai nghi, dõ chân bước chân cũng như vậy. Chân bước đến đâu đều nhìn dưới đất, an nhiên chánh niệm nhìn thẳng mà đi. Cử động nói năng thường không thô bạo. Những sự thọ dụng như y phục, giường nằm đều luôn thơm sạch, thích sạch sẽ, thường không bệnh tật, không có những hôi hám dơ bẩn, rận rệp, các thứ trùng. Trong thân không có tám vạn hộ trùng. Vì sao? Vì các Đại Bồ-tát này căn lành tăng thượng, vượt khỏi thế gian. Căn lành như như dần dần

tăng trưởng, như vậy, thân tâm thanh tịnh. Do nhân duyên này, thân tâm của các Bồ-tát này kiên cố giống như kim cương, không bị nghịch duyên làm thương tổn.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thế nào là các Đại Bồ-tát nên biết tâm thường thanh tịnh?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát ấy căn lành như như dần dần tăng trưởng. Trong tâm như vậy, như vậy, tất cả những quanh co, dối trá đều không bao giờ hiện hành. Do nhân duyên này, bao nhiêu phiền não và pháp bất thiện đều vĩnh viễn dập tắt, cũng vượt khỏi Thanh văn, Độc giác địa, nhanh chóng tiến đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Cho nên phải biết tâm thường thanh tịnh.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển chẳng trọng lợi dưỡng, chẳng màng tiếng khen, tâm xa lìa ganh ghét, tham lam, thân không làm lỗi. Đối với các thức ăn, nước uống, y phục, đồ nằm, thuốc thang, tài sản, của cải v.v... không tham đắm. Nghe pháp thâm sâu tâm chẳng mê lầm, trí tuệ sâu bền, cung kính tín thọ. Tùy sự nghe nhận, đều hội nhập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Những sự nghiệp tạo tác ở thế gian cũng nương vào phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa hội nhập pháp tánh, không thấy một sự kiện nào ra khỏi pháp tánh. Giả sử có pháp nào không tương ưng với pháp tánh thì cũng dùng phương tiện hội nhập nghĩa lý thâm sâu của Bát-nhã ba-la-mật-đa. Do đó không thấy pháp nào ngoài pháp tánh. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Giả sử có ác ma hóa hiện trước mặt tất cả các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển tám địa ngục lớn; ở trong mỗi một địa ngục lớn đó hóa ra vô lượng trăm ngàn Bồ-tát đều bị lửa dữ xen nhau đốt cháy, chịu nhiều đau khổ chua xót, độc hại khổ sở vô cùng. Ác ma hóa ra như vậy, bảo các Bồ-tát Bất thối chuyển:

“Các Bồ-tát này đều được thọ ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề Bất thối chuyển, nên bị đọa trong địa ngục lớn như vậy, thường chịu những đau khổ dữ dội như vậy. Bồ-tát các ông đã nhận thọ ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề Bất thối chuyển cũng sẽ đọa trong địa ngục lớn này, và chịu những đau khổ dữ dội. Phật thọ ký cho các ông chịu khổ cùng cực trong địa ngục lớn, chứ chẳng phải thọ ký

các ông quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề Bất thối chuyển. Thế nên, các ông hãy mau vứt bỏ tâm đại Bồ-đề, may ra được thoát khỏi nỗi khổ địa ngục đây. Tương lai sanh lên cõi trời hoặc sanh trong loài người, hưởng thụ những vui sướng tuyệt vời.”

Khi ấy, các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển nghe thấy những điều như vậy, tâm họ vẫn không lay động, không nghi ngờ, sợ hãi, mà chỉ suy nghĩ: Đại Bồ-tát được thọ ký Bất thối chuyển, nếu đọa vào cảnh giới ác, chịu các khổ não không thể thoát ra, nhất định việc này không thể có. Những điều nghe thấy hôm nay chắc là ác ma làm ra. Những điều ác ma nói hoàn toàn không thật có. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Giả sử có ác ma hóa làm hình tướng Sa-môn đi đến chỗ các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, nói như vậy: “Trước kia ông đã nghe, thọ trì, đọc tụng kinh điển tương ứng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đều là tà thuyết, hãy mau vứt bỏ, chớ nghĩ đó là chơn thật. Nếu các ông có thể vứt bỏ nhanh chóng, ta sẽ dạy cho các ông pháp Phật chơn tịnh, để cho ông mau chứng Vô thượng Bồ-đề. Những gì ông đã nghe trước đây không đúng là của Phật, đó là văn tụng dối trá do người soạn tập. Những lời ta nói mới đúng là lời Phật.”

Thiện Hiện nên biết: Đại Bồ-tát nào nghe nói như vậy mà tâm dao động, nghi ngờ, sợ hãi, nên biết đó là Bồ-tát chưa được thọ ký Bất thối chuyển.

Đại Bồ-tát nào nghe nói như vậy mà tâm chẳng dao động, nghi ngờ, sợ hãi, chỉ an trụ theo pháp tánh vô tác, vô tướng, vô sanh. Đại Bồ-tát này có làm việc gì cũng không tin lời người khác, chẳng theo lời dạy của người khác mà bị lay chuyển. Như A-la-hán có làm việc gì chẳng tin lời người khác, hiện chứng pháp tánh, không mê hoặc, không nghi ngờ, tất cả ác ma không thể khuynh đảo được. Đại Bồ-tát Bất thối chuyển này không bị tất cả Thanh văn, Độc giác, ngoại đạo, các ác ma v.v... có thể phá hoại, làm cho lui sụt tâm Bồ-đề. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Giả sử có ác ma giả hiện bạn thân đi đến chỗ các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, nói như vậy: “Những gì các ông thực hành là pháp sanh tử, chẳng phải hạnh Bồ-tát. Nay các ông nên tu đạo hết khổ, mau hết các khổ, đắc Bát Niết-bàn.”

Lúc đó, ác ma liền nói đạo pháp tương tự đạo sanh tử cho các Bồ-tát và bảo: “Đây là chơn đạo, ông tu đạo này sớm chấm dứt tất cả

sanh, lão, bệnh, tử, đượ vào Niết-bàn. Thân khổ hiện tại còn nên chán bỏ, hướng lại cầu thọ thân khổ nơi đời sau. Hãy tự suy nghĩ cẩn thận để bỏ những gì đã tin từ trước.”

Khi Đại Bồ-tát nghe người đó nói, tâm không dao động, không nghi ngờ, sợ hãi, mà chỉ suy nghĩ: Người nói lời như vậy chính là ác ma.

Khi ấy, ác ma kia bảo Bồ-tát: “Ông muốn nghe hạnh vô ích của Bồ-tát à? Nghĩa là các Bồ-tát trải qua hằng hà sa số đại kiếp, đem vô lượng thứ đồ cúng tốt đẹp nhất để cúng dường chư Phật. Lại ở hằng hà sa số chỗ Phật tu vô lượng thứ hạnh khổ khó làm, thân cận vắng thờ hằng hà sa số chư Phật Thế Tôn. Thỉnh hỏi đạo nên tu nơi vô lượng, vô biên của Bồ-tát và hằng hà sa số chư Phật Thế Tôn. Theo lời thỉnh hỏi mà thứ lớp được chỉ dạy. Các chúng Đại Bồ-tát đó như lời Phật dạy, tinh tấn tu học trải qua vô lượng kiếp còn không thể chứng đắc sự mong cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề; huống gì hôm nay các ông có thể chứng đắc.”

Khi ấy, Bồ-tát tuy nghe nói như vậy nhưng tâm không dao động, không sợ hãi, nghi ngờ. Ác ma kia vội đến nơi hóa làm vô lượng hình tướng Bí-sô, bảo Bồ-tát: “Các Bí-sô này đều ở thời quá khứ, trải qua vô số kiếp tu vô lượng các hạnh khổ khó làm mà vẫn không thể đắc Vô thượng Bồ-đề, nay đều lui trụ nơi quả A-la-hán. Làm sao các ông có thể chứng đắc Bồ-đề?” Các Bồ-tát ấy nghe thấy vậy suy nghĩ: Nhất định là ác ma, vì muốn khuấy rối ta nên làm những việc như vậy. Chắc chắn không có Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa đến quả vị viên mãn mà không chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lui trụ nơi các địa vị Thanh văn, Độc giác.

Bồ-tát lại suy nghĩ: Nếu các Bồ-tát như lời Phật dạy, tu hạnh Bồ-tát mà không chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, việc này chắc chắn không thể xảy ra. Nên biết những điều đã thấy, đã nghe hôm nay nhất định là do ác ma đã làm, đã nói.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, nếu có ác ma giả hình tướng Bí-sô đi đến nơi Bồ-tát muốn làm cho chán bỏ Vô thượng Bồ-đề, nói như vậy: “Trí nhất thiết trí ngang bằng hư không, lấy vô tánh làm tánh, tự tướng vốn Không. Các pháp cũng vậy, ngang bằng hư không, lấy vô tánh làm tánh. Trong tự tướng Không ấy, không có một pháp nào có thể gọi là năng chứng, không có một pháp nào có thể gọi là sở chứng, nơi chứng, lúc chứng, và do đây chứng

cũng bất khả đắc. Tất cả pháp đã ngang bằng hư không, lấy vô tánh làm tánh, tự tướng vốn Không. Vì sao các ông phải chịu khổ nhọc một cách uổng phí cầu chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề? Trước kia, người đã nghe các chúng Bồ-tát nên cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đều là ma nói chứ chẳng phải lời chơn thật của Phật. Các ông nên bỏ tâm mong cầu chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chớ nên vì các hữu tình ngày đêm tự chịu gian khổ. Mặc dù làm vô số những việc khổ hạnh khó làm, mong cầu giác ngộ nhưng không bao giờ đạt được.

Đại Bồ-tát này khi nghe nói lời can ngăn, quở trách như vậy, quán sát kỹ những việc của ác ma muốn làm lụn bại tâm Bồ-đề lớn của ta. Nay ta không nên tin nhận lời chúng nói mà đánh mất tâm Bồ-đề lớn đã phát nguyện. Ta phải kiên trì hơn, quyết không bao giờ lay chuyển. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, muốn vào sơ tịnh lự cho đến tịnh lự thứ tư, thì có thể vào tùy ý. Đại Bồ-tát này tuy vào tịnh lự thứ tư nhưng không thọ quả đó. Vì muốn lợi ích an vui các hữu tình nên tùy sự giáo hóa mà thọ thân, tức tùy theo sở nguyện đều có thể giáo hóa. Sau khi làm những việc cần làm rồi thì xả bỏ ngay. Thế nên, tuy có thể vào các tịnh lự nhưng không theo thế lực đó để thọ sanh. Vì hóa độ các hữu tình nên sanh trở lại cõi Dục, tuy sanh nơi cõi Dục nhưng không bị nhiễm dục. Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, chẳng quý danh tiếng, không đắm trước tiếng khen. Đối với các hữu tình tâm không sân giận, luôn giúp họ được lợi ích an vui. Đến đi ra vào tâm không tán loạn, oai nghi tiến dừng thường trụ chánh niệm. Vì các hữu tình nên mặc dù Bồ-tát ở tại nhà nhưng trong ấy tâm không tham đắm. Tuy hiện thọ dục nhưng tâm chán sợ, như qua đường nguy hiểm tâm thường sợ hãi. Tuy có ăn uống mà lòng lo sợ chẳng yên, chỉ nghĩ lúc nào cho ra khỏi hiểm nạn này. Tuy hiện thọ dụng các thứ của cải nhưng ở nơi đó không sanh tham ái, không tự nuôi sống bằng việc phi pháp, bất chánh. Thà tự hy sinh chứ không hại người khác.

Vì sao? Vì các Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là bậc tôn thượng trong loài người, thiện sĩ trong loài người, quý tộc trong loài người, trâu chúa trong loài người, hoa sen trong loài người, voi chúa trong loài người, sư tử trong loài người, hùng mạnh trong

loài người, điều ngự trong loài người, anh kiệt trong loài người. Vốn vì lợi ích an vui cho tất cả hữu tình nên hiện ở nơi nhà để dùng phương tiện làm lợi ích, đâu vì đời sống của chính mình mà xâm phạm phương hại đến người khác. Vì sao? Các Bồ-tát này đã nắm giữ phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, có Thần vương Dược-xoa cầm kim cương thường theo hộ vệ nghiêm mật hai bên, không để cho những người chẳng phải người v.v... dùng oai lực tà mị làm tổn hại thân tâm họ. Nhờ nhân duyên này, nên các Bồ-tát cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thân tâm thư thái, thường không rối loạn, đủ tướng trạng phú, các căn viên mãn, tâm hành điều thiện, thường tu tịnh mạng. Không hành huyền thuật, xem tướng tốt xấu, chú cấm thần qui, pha chế thuốc thang, dụ gạt người thấp hèn, kết thân với người giàu sang, khinh ngạo Thánh hiền, thân cận nam nữ. Không vì danh lợi mà khen mình chê người. Không vì tâm nhiệm ô mà liếc ngó giỡn cười. Giữ giới thanh tịnh, chí tánh thuần hậu ngay thẳng.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, đối với văn chương, kỹ nghệ của các thế gian, tuy được tài ba lỗi lạc nhưng không tham đắm, vì đều là hàm chứa lời tạp uế, tà mạn, đạt tất cả pháp bất khả đắc. Đối với những sách luận bàn về thế tục ngoại đạo, tuy cũng biết giỏi nhưng không say đắm, vì đạt được bản tánh Không của tất cả pháp. Các sách luận của ngoại đạo thế tục bàn nói nhiều sự lý có thêm bớt, còn đạo của Bồ-tát không tùy thuận như vậy.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển còn có các tướng trạng khác nữa, Ta sẽ phân tích giảng nói cho ông rõ. Nghĩa là Bồ-tát đó thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đạt các pháp đều Không, nên chẳng ưa quán sát luận bàn các việc như: Việc vua, việc giặc, việc quân trận, việc chiến đấu, thành ấp, xóm làng, các loại xe ngựa, voi, y phục, ăn uống, giường nằm, hương hoa, nam nữ, xấu đẹp, vườn rừng, ao hồ, núi biển v.v...

Bồ-tát chẳng ưa quán sát luận bàn việc của Dược-xoa, La-sát-bà v.v... các việc của quỷ thần. Chẳng ưa quán sát luận bàn việc đường xá,

chợ quán, lầu gác, buôn bán v.v... Chẳng ưa quán sát luận bàn việc múa hát, âm nhạc, điệu bộ, giỡn cười v.v... Chẳng ưa quán sát luận bàn việc còn đảo, cầu công, thuyền bè, vàng ngọc v.v... Chẳng ưa quán sát luận bàn việc trăng sao, mưa gió, lạnh nóng, tốt xấu v.v... Chẳng ưa quán sát luận bàn việc những loại pháp nghĩa trái nhau, vắn tụng v.v... Chẳng ưa quán sát luận bàn việc tương ưng phạm phu, Thanh văn, Độc giác. Chỉ ưa quán sát luận bàn việc tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện nên biết: Đại Bồ-tát này thường không xa lìa tác ý tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thường không xa lìa tâm trí nhất thiết trí. Chẳng ưa chống trái hòa vui với sự tranh tụng. Thường mong Chánh pháp, không thích phi pháp. Thường mến mộ bạn lành, chẳng ưa bạn ác. Thích phát ra lời Chánh pháp, xa lìa lời phi pháp. Muốn thấy đức Như Lai, vui mừng chúng xuất gia. Trong cõi nước mười phương có đức Phật Thế Tôn giảng nói pháp chánh yếu, Bồ-tát nguyện sanh thế giới đó để gần gũi cúng dường, lắng nghe Chánh pháp.

Thiện Hiện nên biết: Đại Bồ-tát này đa phần từ trời cõi Dục, cõi Sắc chết đi sanh vào loài người. Ở châu Thiệm-bộ, giỏi các môn kỹ nghệ, chú thuật, kinh thư, địa lý, thiên văn và các pháp nghĩa. Hoặc sanh vào biên địa nơi thành lớn, nước lớn, làm lợi ích lớn cho các hữu tình.

Thiện Hiện nên biết: Đại Bồ-tát này không bao giờ nghi rằng ta bị thối chuyển hay không thối chuyển. Đối với pháp tự địa cũng không sanh nghi là có hay không. Đối với các việc ma biết một cách chính xác, rõ ràng. Như hàng Dự lưu đối với pháp tự địa không bao giờ sanh nghi. Giả sử có ác ma làm những việc rối loạn, mê hoặc vẫn không thể làm khuynh động được. Đại Bồ-tát Bất thối chuyển này đối với pháp tự địa chắc chắn không sanh nghi, biết rõ việc ma, chẳng theo ma lực.

Như có người tạo tác nghiệp không gián đoạn, tâm tạo nghiệp liên tục này mãi mãi đi theo như bóng không rời hình, cho đến lúc qua đời không thể rời xa, nếu sanh tâm khác cũng không thể ngăn dẹp. Các Bồ-tát này cũng như vậy, tâm không thối chuyển, mãi mãi đi theo an trụ nơi bất Bất thối chuyển của Bồ-tát; trời, người, A-tu-la v.v... của thế gian không thể làm lay động, phá hoại pháp đã tự đắc. Đối với các nghiệp ma khéo biết rõ ràng, với pháp đã chứng thường không nghi hoặc. Tuy sanh đời khác cũng chẳng phát khởi tâm tương ưng Thanh văn, Độc giác và chẳng tự nghi ta ở đời sau có thể chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng?! An trụ tự địa chẳng theo

duyên khác. Đối với pháp tự địa không thể hủy hoại. Vì sao? Vì các Bồ-tát này thành tựu trí không dao động, không thối chuyển, tất cả ác duyên không thể khuynh động, tâm ấy kiên cố hơn cả kim cương.

Giả sử có ác ma giả hình tượng Phật đến chỗ Bồ-tát nói như vậy: “Nay ông nên cầu quả A-la-hán, chấm dứt các lậu, vào Bát Niết-bàn. Ông chưa kham nhận thọ ký đại Bồ-đề, cũng chưa chứng đắc Vô sanh pháp nhẫn. Nay ông chưa có các tướng trạng Bất thối chuyển nên Như Lai không thể thọ ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề cho ông.”

Khi Đại Bồ-tát này nghe những lời như vậy, tâm không biến động, chẳng lui, chẳng mất, không kinh khiếp, không sợ hãi, chỉ suy nghĩ: Đây nhất định là ác ma hoặc quyến thuộc của chúng hóa làm ra hình tượng Phật để đến chỗ ta nói những lời như vậy. Nếu đúng là Phật nói thì không khác như thế.

Thiện Hiện nên biết: Nếu khi Đại Bồ-tát nghe kẻ đó nói mà có thể quán sát nhớ nghĩ như vậy: Chắc chắn đây là ác ma hóa làm hình tượng Phật, muốn ta xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, muốn ta buông bỏ sự mong cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì thế không nên nghe theo lời kẻ đó nói. Lúc đó ma kinh sợ biến mất ngay.

Đại Bồ-tát này nhất định đã an trụ bậc Bất thối chuyển. Từ lâu đã được chư Phật quá khứ thọ ký đại Bồ-đề. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thành tựu đầy đủ các tướng trạng của bậc Bất thối chuyển, có thể biết rõ việc làm của ác ma, làm cho chúng ẩn mất, không thể hiện lại được.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Có các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, bảo vệ Chánh pháp, chẳng tiếc thân mạng, hưởng gì của cải, bạn bè, bà con. Vì bảo vệ Chánh pháp nên đồng mãnh tinh tấn, thường nghĩ thế này: Chánh pháp này tức là Pháp thân thanh tịnh của chư Phật, tất cả Như Lai cung kính cúng dường. Nay ta ủng hộ pháp Phật quá khứ, hiện tại, vị lai tức là ủng hộ pháp Thân thanh tịnh của chư Phật ba đời. Vậy nay ta chẳng nên tiếc thân mạng, của cải, bạn bè để ủng hộ Chánh pháp.

Lại suy nghĩ: Chánh pháp này thông thuộc chư Phật Thế Tôn ba đời, ta cũng rơi vào số Phật vị lai, đức Phật đã thọ ký đạo quả giác ngộ cho ta. Do nhân duyên này, Chánh pháp chư Phật tức là pháp của ta, ta nên bảo vệ chẳng tiếc thân mạng, của cải, bạn bè. Vào thời tương lai ta được làm Phật cũng vì hữu tình giảng nói pháp này. Đại Bồ-tát này

thấy việc lợi ích như vậy, nên ủng hộ Chánh pháp Như Lai đã dạy, chẳng tiếc thân mạng, cho đến Bồ-đề thường không lười mỏi.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Này Thiện Hiện! Có các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển nghe chur Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thuyết Chánh pháp không nghi, không ngờ. Nghe rồi thọ trì chẳng quên mất, cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì đã đạt văn trì Đà-la-ni.

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát này chỉ nghe đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thuyết Chánh pháp mà không nghi, không ngờ, cho đến Bồ-đề thường chẳng quên mất, hay nghe Bồ-tát và các Thanh văn, trời, rồng, Dược-xoa, người chẳng phải người v.v... thuyết Chánh pháp cũng có thể đối với họ không nghi, không ngờ, cho đến Bồ-đề thường chẳng quên mất?

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát này nghe khắp tất cả âm thanh, ngôn ngữ của hữu tình, có thể thông đạt văn tự nghĩa lý, không nghi, không ngờ, thường chẳng quên mất. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này ở trong các pháp đặc Vô sanh nhẫn, đã khéo thông suốt thật tánh các pháp, nên nghe pháp đều tùy thuận và không nghi, không ngờ. Lại được văn trì Đà-la-ni nên thường có khả năng nhớ nghĩ không bao giờ quên mất.

Đại Bồ-tát nào thành tựu các tướng trạng như vậy, chắc chắn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng còn thối chuyển.

Thiện Hiện nên biết: Đây là các tướng trạng của Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.